

บรรณานุกรม

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน. (2552). แผนการปฏิบัติงานกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2553.

กล่าวทัน ยะสารารัตน. (2552). การรับรู้ภาระเมียนของคนงานท่าเรือแหลมฉบัง. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต. สาขาวิชานโยบายสาธารณะ. วิทยาลัยบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

แก้วฤทธิ์ แก้วฤทธิ์เทียม. (2548). การรับรู้การขัดการความปลอดภัยและพุทธิกรรมความปลอดภัยในการทำงานของคนงานระดับปฏิบัติการ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว.

ชุดima พันละเอียด. (2550). พุทธิกรรมเสียงต่อการเกิดอุบัติเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในคนงานอุตสาหกรรมอาหารที่ผลิตบรรจุภัณฑ์ป้อง. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาพยาบาลอาชีวอนามัย, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชูศรี วงศ์รัตน. (2541). เทคนิคการใช้สอดคล้องเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 7 ปรับปรุงแก้ไข). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐกิตติ์ วัฒนพันธ์. (2549). การรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานและพุทธิกรรมการทำงานที่ปลอดภัยของคนงาน บริษัทผลิตก้อนทรายและวัตถุก่อสร้าง จำกัด. สารนิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ดวงพร เอื้องษ์ตระกูล. (มาไป). วัฒนธรรมด้านความปลอดภัย (*Safety Culture*). วันที่ค้นข้อมูล 11 มีนาคม 2553, เข้าถึงได้จาก <http://www.nst.or.th/article/article142/article1432.htm>

ธนัชชา เบญญาสูร์. (2548). การบริหารจัดการ โรงงานที่มีผลต่อความปลอดภัยของพนักงานในส่วนอุตสาหกรรมiron ชั้นหัวดพรรณกรศรีอุบลฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต. สาขาวิชาจัดการทั่วไป. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอุบลฯ.

น้ำเงิน จันทร์มน. (2552). พัฒนาองค์กรด้วยวัฒนธรรมความปลอดภัย. สารความปลอดภัยและสุขภาพ. 2(7), 49-54.

บัญชา เนื้มคง. (2546). การรับรู้การบริหารความปลอดภัยและพุทธิกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของคนงานค่ามผลิต บริษัท เพื่องฟูมันต์ จำกัด. ภาคบันพนธ์บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต. สาขาวิชาจัดการทั่วไป. บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

บัณฑิต จาเรนตรา. (2546). ทัศนคติต่อการบริหารความปลอดภัย การรับรู้ประจำของนักการบริหาร
ความปลอดภัย และประสบการณ์การการเกิดอุบัติเหตุของคนงาน โรงไฟฟ้าแม่มาะ.

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สาหกรรมและองค์การ, บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บัณฑิต ประดับสุข. (น.ก.ก.). สมมนาวัฒนธรรมความปลอดภัย. ม.ป.ท.

ปฐมนิเทศ ทศพศ. (2551). การพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยของคนงานช่างซ่อมบำรุงโดยใช้
หลักการ Behavior Based Safety ในโรงงานผลิตปูนปลาสเตอร์. ปริญญาวิศวกรรมศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิศวกรรมความปลอดภัย, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พงษ์ผล คงทอง. (2550). ผลการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานที่มีต่ออัตราการเกิด
อุบัติเหตุ. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สาหกรรมและองค์การ,
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พระนครเหนือ.

พระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พุทธศักราช 2554.
(2554, 17 มกราคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 5-25.

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พุทธศักราช 2537. (2537, 15 มิถุนายน). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 1-18.

พิชญาณิ ชาตรีจันทร์สกุล. (2552). ทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัท
ทางออกแล้ว/ แอนด์ ก่อสมติก จำกัด. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เมธินี นราเวราราดี. (2549). การศึกษาแนวทางการลดอุบัติเหตุเนื่องจากการทำงานของสถานประกอบ
กิจการภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับรางวัลเด่นด้านความปลอดภัย ประจำปี 2549 ตามทัศนค
ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ระดับวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าฯ พระนครเหนือ.

รังสรรค์ นำงิศา. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมความปลอดภัยในอุตสาหกรรมปีโตร
เคมี. คุณวุฒินิพนธ์รัฐประสาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต, คณะรัฐประสาสนศาสตร์ สถาบัน
บัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.

รัทพลด อุดตะทกุ. (2552). การรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานและความสัมพันธ์ต่อหัวหน้างานที่
มีผลต่อความสุขในการทำงานของคนงานระดับปฏิบัติการ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าฯ พระนครเหนือ.

วรารักษ์ บุญมาก. (2551). อุบัติเหตุจากการทำงานและพฤติกรรมเสี่ยงของผู้ประกอบอาชีพผลิต เกมส์ในสื่อ. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพยาบาลอาชีวอนามัย, บัณฑิต วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วันเฉลิม พลคินทร์. (2549). การสนับสนุนเรื่องความปลอดภัยและอนามัยในการทำงานของ องค์การ พฤติกรรมความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัทญี่ปุ่น ชิเมนต์ไทย หุ้นส่วนจำกัด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิชาอุตสาหกรรม และองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

วิภา บำเรอจิต. (2542). อัตราการตอบกลับข้อคิดเห็นของแบบสอบถามทางไปรษณีย์ชั่งตอบด้วยความ จริงใจที่ทำให้ตัวประเมินค่าไม่ถูกอ้างอิง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, ครุศาสตร์ (วิจัย การศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วีณา จีระแพทัย และเกรียงศักดิ์ จีระแพทัย. (2550). การบริหารความปลอดภัยของผู้ป่วย : แนวคิด กระบวนการและทางปฏิบัติความปลอดภัยทางคลินิก. กรุงเทพฯ : ด้านสุขารพินพ์.

สรายุทธ บัณฑิตไทย. (2552). การรับรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมการทำงานที่ ปลอดภัยของคนงานปฏิบัติการส่วนงานโรงไฟฟ้า. สารนิพนธ์วิชากรรมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชากรรมการจัดการอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอม เกล้าพระนครเหนือ.

สะแกวัลย์ พุดวงศ์. (2552). การรับรู้รับผิดชอบความปลอดภัยผู้ป่วยของพยาบาลและอุบัติการณ์ ของเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ในโรงพยาบาลศูนย์เขตภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารพยาบาล, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักงานประกันสังคม. (2554). สถานการณ์สลดिकการประสาหันรายหรือเข็บป้าย เมื่อจากการ ทำงานปี 2550 -2554. วันที่ค้นข้อมูล 5 มิถุนายน 2555, เข้าถึงได้จาก

<http://www.sso.go.th/wpr/uploads/uploadImages/file/accidentanalyze54.pdf>

สุพล เศรษฐุมชัย. (2544). พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานในนิคมอุตสาหกรรม เกตเวย์ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองและการเมือง, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุเมธ เงงประเสริฐ. (2548). ตัวชี้วัดการพัฒนาวัฒนธรรมความปลอดภัยในกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลศูนย์ที่ผ่านการรับรองคุณภาพ. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการพยาบาล, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสานีษ ถาวราภรณ์. (2549). การรับรู้ความเสี่ยง ทัศนคติต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและ
ความปลอดภัย บุคลิกภาพที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงในการทำงาน: ศึกษาเฉพาะกรณีของ
คุณงานโรงงานอุตสาหกรรมประกอบรถยนต์แห่งหนึ่งในเขตจังหวัดสมุทรปราการ.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อังคณา ชาวดำ. (2549). อำนาจในการพยากรณ์ของความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน ทัศนคติ
และความเกรียด ต่อพฤติกรรมความไม่ปลอดภัยในการทำงานของคุณงานช่างบริษัท ทีโอที
จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการเรื่องมา, บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อารีช แก้วทวีและจรรยา วงศ์กิตติภาร. (2553). วัฒนธรรมความไม่ปลอดภัยของบุคลากรห้องผ่าตัด
โรงพยาบาลสหลannaครินท์. สงขลานครินทร์เวชสาร, 28 (3) 117-125.

ACSNI 1993. (1993). *Human Factors Study Group*. Third Report: Organising for Safety, Advisory
Committee on the Safety of Nuclear Installations. Health and Safety Commission.

Andy P Smith and Emma J K Wadsworth. (2009). *Safety Culture, Advice and Performance*.

Retrieved December 15. 2011, from http://www.behavioral-safety.com/articles/cardiff_safety_culture_report.pdf

Chin-Shan Lu, Chaur-Luh Tsai. (2008) *The Effects of Safety Climate on Vessel Accidents in The
Container Shipping Context*. Accident Analysis and Prevention 40. 594–601

Cooper, Dominic (1998). *Improving Safety Culture : A Practical Guide*. United of kingdom :
John Wiley & Sons.

Cooper, MD (2000). *Towards a Model of Safety Culture*. Safety Science. vol.36. pp111-136
Cultural Factors and their Significance to the Hong Kong Construction Industry. (n.d). Retrieved
July 30.2012,from <http://158.132.155.107/oess/POSH/conferences/ANZAOHSE/>.

Fiona Davies, Rachael Spencer and Karen Dooley.(2001). *Summary Guide to Safety Climate.
Tools*. United of kingdom : the Health and Safety Executive.

Ginsburg, R. L., Fregunno, D., Fleming, M., Flemons, W., Gilin, D., & Norton, P. (2007).
Perceptions of Patient Safety Culture in Six Canadian Health Care Organizations.
Retrieved December 15. 2011, from http://www.atkinson.yorku.ca/~safetyculture/reports_docs/PSC_2007_MainReport.pdf.

- Glendon, AI & Litherland, DK. (2001). *Safety Climate Factors, Group Differences and Safety Behaviour in Road Construction*. Safety Science, Vol. 39, 157-188.
- Glendon, AI. & McKenna, FF. (1995). *Human Safety and Risk Management*. London:
- Hui Zhang et al. (2002). *Safety Culture : A Concept in Chaos?*. In The 46th annual meeting of the human factor and ergonomics society, Santa monica.
- IAEA Report INSAG-7. (1992). *Chernobyl Accident: Updating of INSAG-1 Safety Series*. No.75-INSAG-7, IAEA, Vienna
- I-UP. (2550. พกศจกายน). มาตรฐานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย OHSAS 18001:2007 ฉบับล่าสุด. For Quality 14, 52-55.
- K.J. Nielsen K. Rasmussen D. Glasscock และ S. Spangenberg. (2008). *Changes in Safety Climate and Accidents at Two Identical Manufacturing Plants*. Safety Science 46, 440–449.
- Kenji Itoh, Toshiko Abe and Henning and Boje Andersen. (2002). *Investigation and Reporting of Incidents and Accidents (IRIA 2002)*, 144-153.
- Rafiq M. Choudhry, Dongping Fang, Sherif Mohamed. (2007). *The Nature of Safety Culture : A Survey of The Stat-of-The-Art*. Safety Science, Vol.45, 993–1012.
- Seth Ayim Gyekye. (2005). *Workers' Perceptions of Workplace Safety and Job Satisfaction*. International Journal of Occupational Safety and Ergonomics (JOSE) 2005, Vol. 11, No. 3, 291–302.
- Seth Ayim Gyekye. (2006). *Workers' Perceptions of Workplace Safety: An African Perspective*. International Journal of Occupational Safety and Ergonomics (JOSE), Vol. 12, No. 1, 31–42.
- Gadd, S., & Collins, A.M. (2002). *Safety Culture: A Review of the Literature*. Retrieved December 15, 2011, from http://www.hse.gov.uk/research/hsl_pdf/2002/hsl02-25.pdf
- Tsung-Chih Wu , Chia-Hung Lin , Sen-Yu Shiao. (2010). *Predicting Safety Culture: The Roles of Employer, Operations Manager and Safety Professional*. Journal of Safety Research 41, 423–431.
- Wendy Adie, John Cairns, Jennie Macdiarmid, John Ross, Stephen Watt, Claire L. Taylor, Liesl M. Osman. (2005). *Safety Culture and Accident Risk Control : Perceptions of Professional Divers and Offshore Workers*. Safety Science, Vol.43, 131–145.